

Hvis fogedretten i medfør af § 645 skal yde rekvisitens bistand til forbudets opretholdelse eller skal foretage beslaglæggelse, vil sådanne retsskridt have karakter af en egentlig tvangsfuldbyrdelse, og det er derfor nødvendigt, at fogedretten i disse tilfælde råder over de samme retsmidler som i andre fogedsager. For disse tilfælde foreslås det derfor at overføre reglerne i § 491, stk. 3, § 494, stk. 2, § 495, stk. 2, § 497 og § 498. Politiets opgaver i forbindelse med forbudsager vil fremtidig blive at yde bistand til fogedretten i overensstemmelse med den almindelige regel i § 498, stk. 1.

Til § 647

I *stk. 1* foreslås det, at adgangen til at føre bevis for fogedretten alene skal begrænses af hensyn til forretningens fremme. Rekvirentens adgang til at føre bevis både for rettens eksistens og krænkelse er således tilstøttet udvidet i forhold til gældende ret, hvilket navnlig må antages at kunne få betydning i sager om immaterialrettigheder. Udover at give hjemmel til at afskære en bevisførelse, som efter sin art og sit omfang falder uden for fogedsagens rammer, kan fogedretten også med hjemmel i denne bestemmelse afskære en bevisførelse, som åbenbart er uden betydning for sagen, eller hvis formål må være at forhale sagens afgørelse. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 89-93.

Stk. 2 giver fogedretten adgang til at tilkende sagsomkostninger i tilfælde, hvor begæringen tilbagekaldes, inden justifikationsag er anlagt, hvor anmodningen om forbud ikke fremmes, herunder på grund af manglende sikkerhedsstillelse inden en angiven frist, eller hvor et nedlagt forbud ophæves i medfør af § 638. I alle andre tilfælde afgøres omkostningsspørgsmålet under justifikationssagen. Fogedrettens afgørelse træffes efter de samme regler, som gælder i civile sager, jf. kapitel 30. Baggrunden herfor er, at de processuelle regler for forbudssagernes behandling på væsentlige punkter i øvrigt er tilnærmet de regler, som gælder for almindelige, civile førstinstans sager, ligesom arbejdets art og omfang for parterne i disse sager gennemsnitligt væsentligt vil overstige, hvad der gælder for fogedsager.

Til § 648

Henvisningerne i *stk. 1* til arrestkapitlets regler, herunder om justifikationssagens behandling, svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 652. Dog er henvisning svarende til den nugældende § 637 om, at rekvisitus ikke kan appellere et nedlagt for-

bud, udgæet på baggrund af den foreslåede appeladgang for rekvisitus, jf. § 650.

I *stk. 2* pålægges fogedretten at vejlede rekvisitus om retsvirkningerne af fogedrettens afgørelser, herunder navnlig, at det er strafbart at overtræde et nedlagt forbud.

Til § 649

Som følge af den foreslåede regel i § 645, stk. 2, om beslaglæggelse, er der i forslaget § 649 fastsat regler om, hvilket forum der skal tage stilling til lovligheden af en foretagen beslaglæggelse. Det foreslås, at afgørelsen som hovedregel skal træffes af domsretten, enten under justifikationssagen eller under en privat anlagt straffesag. Fogedretten kan alene tage stilling til spørgsmålet i forbindelse med ophævelse af et forbud. Fogedrettens afgørelse vil i disse tilfælde være genstand for kære.

Træffes der afgørelser om konfiskation, forudsættes det, at det konfiskerede gods overgives til den stedlige politimester til videre foranstaltning på samme måde, som det finder sted i straffesager. I de tilfælde, hvor det konfiskerede efter dommen skal anvendes til fyldestgørelse af rekvirentens erstatningskrav, forudsættes det, at det konfiskerede forbliver i fogedrettens besiddelse, indtil udlæg i gods kan foretages.

Til § 650

Efter denne bestemmelse skal fogedrettens afgørelser i forbudssager træffes ved kendelse. Dette indebærer, at afgørelserne altid skal begrundes. Herudover sikres det, at der tilvejebringes et rimeligt arbejdsgrundlag for domsretten under justifikationssagen og under en eventuel privat anlagt straffesag, ligesom en eventuel kærebehandling vil blive lettere herved.

Det følger af bestemmelsen, at parterne (og en retligt interesseret trediemand) kan påkære alle fogedrettens afgørelser under forbudssagen inden for en kærefrist på 4 uger. Fogedrettens afgørelse om sikkerhedsstillelse vil således efter forslaget kunne påkæres særskilt eller i forbindelse med kære af nedlæggelse af forbud.

Til § 651

Forslaget svarer med enkelte mindre ændringer til de nugældende regler i § 650, stk. 1, og § 651. Den foreslåede formulering af *stk. 2* fører dog til, at der tilvejebringes udtrykkelig hjemmel for, at trediemand kan straffes for medvirken, ligesom den foreslåede